

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska(Sprawa C-653/13) ⁽¹⁾**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2006/12/WE — Artykuły 4 i 5 — Gospodarka odpadami — Region Kampania — Wyrok Trybunału — Stwierdzenie uchybienia — Częściowe niewykonanie wyroku — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Sankcje pieniężne — Ryczałt)**

(2015/C 311/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato)

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszystkich środków niezbędnych do wykonania wyroku Komisja/Włochy (C-297/08, EU:C:2010:115) Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Republika Włoska zapłaci na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej” okresową karę pieniężną w wysokości 120 000 EUR za każdy dzień zwłoki w zastosowaniu środków niezbędnych do wykonania wyroku Komisja/Włochy (C-297/08, EU:C:2010:115), od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia pełnego wykonania wyroku Komisja/Włochy (C-297/08, EU:C:2010:115).
- 3) Republika Włoska zapłaci na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałt w wysokości 20 mln EUR.
- 4) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 29.3.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Diageo Brands BV/ Simiramida-04 EOOD(Sprawa C-681/13) ⁽¹⁾**[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Uznawanie i wykonywanie orzeczeń — Podstawy odmowy — Naruszenie porządku publicznego państwa, w którym wystąpiono o uznanie — Wydane przez sąd innego państwa członkowskiego orzeczenie niezgodne z prawem Unii w dziedzinie znaków towarowych — Dyrektywa 2004/48/WE — Egzekwowanie praw własności intelektualnej — Koszty sądowe]**

(2015/C 311/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Diageo Brands BV

Strona pozwana: Simiramida-04 EOOD

Sentencja

- 1) Artykuł 34 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż orzeczenie wydane w państwie członkowskim jest sprzeczne z prawem Unii, nie usprawiedliwia nieuznania tego orzeczenia w innym państwie członkowskim, w którym wystąpiono o uznanie, z tego powodu, że narusza ono porządek publiczny tego państwa, gdy powoływane naruszenie prawa nie stanowi oczywistego naruszenia zasadniczej normy porządku prawnego Unii, a zatem porządku prawnego państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie lub prawa uznanego za podstawowe w tych porządkach prawnych. Błędne zastosowanie przepisu takiego jak art. 5 ust. 3 dyrektywy 89/104 takiego naruszenie nie stanowi.

Dokonując oceny ewentualnego istnienia oczywistego naruszenia porządku publicznego prawnego państwa, w którym wystąpiono o uznanie, sąd tego państwa członkowskiego musi mieć na uwadze okoliczność – chyba że zaistnieją wyjątkowe okoliczności utrudniające lub uniemożliwiające skorzystanie ze środków odwoławczych w państwie członkowskim pochodzenia orzeczenia – że podmioty prawa są zobowiązane do wyczerpania wszystkich środków odwoławczych przysługujących im w tym państwie członkowskim, aby uniknąć takiego naruszenia na wcześniejszym stadium

- 2) Artykuł 14 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że zakres zastosowania tego przepisu obejmuje koszty sądowe poniesione przez strony postępowania w związku z toczącym się w jednym państwie członkowskim postępowaniem w przedmiocie żądania odszkodowawczego z tytułu szkody spowodowanej zajęciem w innym państwie członkowskim, mającym na celu zapobieżenie naruszeniu prawa własności intelektualnej, jeżeli w ramach tego postępowania w przedmiocie odszkodowania powstaje kwestia uznania wyroku wydanego w tym innym państwie członkowskim stwierdzającego niezgodność z prawem tego zajęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Rusal Armenal ZAO, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-21/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Dumping — Przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chin — Przystąpienie Republiki Armenii do Światowej Organizacji Handlu (WTO) — Artykuł 2 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 384/96 — Zgodność z porozumieniem w sprawie stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (GATT))

(2015/C 311/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, M. França i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Rusal Armenal ZAO (przedstawiciel: B. Evtimov, adwokat), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert i J.-P. Hix, pełnomocnicy, wspierani przez B. O'Connora, solicitor, S. Gubela, adwokata)

Interwenient popierający wnoszącego odwołanie: Parlament Europejski (przedstawiciele: D. Warin i A. Auersperger Matić, pełnomocnicy)